

Dålig hantering av skolbeslutet

Den 20 juni fattade kommunfullmäktige beslut om en ny skolstruktur i Norrtälje kommun. Det var inte ett enigt fullmäktige som fattade beslutet. Frågan har diskuterats i kommunen i 16 år och stötestenen har varit nedläggning av mindre skolor på landsbygden.

För några verkar målet ha varit att "ju fler skolor vi kan få majoritet för att lägga ner, desto bättre", för andra har principen att "inte en enda skola ska läggas ned" varit vägledande. Skolförvaltningen har i omgångar arbetat fram underlag för beslut under dessa år och vi kan inte säga att det saknades kriterier för hur bedömningen om en skolas vara eller icke vara skulle ske i underlaget. Det märkliga var att dessa kriterier inte användes.

Vad det var som slutligen avgjorde vilka skolor som skulle bli kvar och vilka som skulle stänga är inte tydligt i det underlag som vi politiker fått för att fatta beslut.

För oss i Vänsterpartiet är det viktigt att alla skolor är bra och att de är likvärdiga. Vi tycker att skolor både kan vara för små och för stora för att enkelt kunna uppfylla detta. Vi tror att med en eftersträvansvärd skolstorlek på 150-250 elever så skulle vi få lagom stora skolor där vi genom åtgärdsprogram kan bearbeta eventuella svårigheter i god tid i stället för att hamna med förslag på nedläggning.

Med detta synsätt skulle vi redan nu kunna föreslå en utbyggnad av Drottningdals skola för att få en jämn fördelning av lagom stora skolor runtom i kommunen. Åtgärdsprogrammen skulle kunna innehålla allt från lärarekryteringsstrategier, översyn av upptagningsområden och skolskjutsar, samarbeten mellan skolor eller föreningsliv eller andra satsningar på infrastruktur. Vänsterpartiet föreslår till exempel att Roslagsbostäder bygger hyresrättsradhus i Grisslehamn.

I Vänsterpartiet tycker vi att avståndet till närmaste skola är en viktig faktor att väga in och vad det gäller Björkö Arholma skola kan vi inte se någon annan lösning än att den blir kvar. Därför valde vi att göra ett säryrkande på detta med votering i fullmäktige. Oavsett partitillhörighet tyckte vi att varje ledamot i kommunfullmäktige skulle ta sitt ansvar för de långa resvägar små barn i vår kommun nu får till skolan. Nu blev det ingen majoritet för detta och det får konsekvenser för visionen att "hela kommunen ska leva".

Vänsterpartiet vill inte till varje pris ha kvar varje liten skola på landsbygden, men vi tycker inte att underlaget i tillräcklig utsträckning värnar den valfrihet som sägs finnas.

Om jag som förälder inte kan skjutsa mitt barn till en mindre skola utanför tätorten så har jag ingen möjlighet att välja den, för skolskjutsorganisationen ska enligt underlaget ligga fast. Detta ger de små landsbygdsskolorna en konkurrensnackdel som inte problematiseras alls. Inte heller har kommunens internhyressystem diskuterats, trots att det slår väldigt orättvist mot olika skolor.

På mötet den 20 juni yrkade vi återremiss på förslaget till beslut om ny skolstruktur, dels för att det finns brister i underlaget som vi hade velat ha belysta, dels för att det har dykt upp ett medborgarförslag som föreslår ett helt annat sätt att se på organisationen av skolan. Vi har inte hunnit diskutera medborgarförslaget på djupet, men vi tycker av princip att det är viktigt att det finns kanaler in i beslutsrummen för medborgare som har idéer. Vi tycker att styret kunde ha backat ett steg, ta in de synpunkter som medborgarna har och kompletterade underlaget med hur en ny struktur skulle kunna se ut med ändrade upptagningsområden, förändrad skolskjutsorganisation och översyn av internhyrorna.

Slutligen vill vi uttrycka vår beundran för det engagemang som människor runt om i kommunen har visat i denna fråga. Vi håller inte alltid med er i allt ni framför, men vi tar del av det, även om vi inte alltid svarar så hör vi vad ni säger. Vi riktar ett stort tack till er på detta sätt.

Catarina Wahlgren, V
Christina Hamnö, V
Per Claesson, V